

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE
TASSA RISCOSSA	ITALY	GRUPPO II/70% - AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE
UREDNIŠTVO IN UPRAVA: REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE		RIVA PIAZZUTTA, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481/533177 - Fax 533177 - Pošni t/rn 11234499
PODUREDNIŠTVO:		Vicolo delle Rose, 7 - 34135 TRIESTE - TRST - Tel. 040/414646

Baltik, Ukrajina,... Slovenija? Po potresu v Kremlju

Sovjetska zveza razpada. Četudi bo med posameznimi enotami ostala določena povezava je jasno, da imperija, ki je od Petra Velikega dalje kvaril sen zahodnim državnikom, ni več. Baltске republike — Estonija, Latvija, Litva — je priznalo že nekaj držav. Tudi Ukrajina, Belorusija, Moldavija in nekatere druge sovsjetske republike so razglasile svojo neodvisnost.

Vse to je verjetno odpravilo tisti strah, ki je Zahod zadrževal pred priznanjem Slovenije in Hrvaške. »Kaj bodo rekli Sovjeti?«, je bilo glavno vprašanje; Sovjeti pa danes niso v stanju izjavljati se proti razdružitvi Slovenije in Hrvaške od Jugoslavije. Padla je torej tista zapreka, ki je mednarodno javnost ločevala od priznanja teh dveh republik. Poleg tega pa srbska politika in obnašanje jugoslovanske vojske Za-

hodu naravnost vsiljujeta odločitev za tako potezo. Evropa je — upajmo — začela namreč spoznavati, da se s takimi sogovorniki, kot so moskovski pučisti in beograjski pseudo-politiki, za katere je danes neka stvar bela, jutri pa črna, ne da pogovarjati. Dovolj je, da vidimo, kako se je Milošević obnašal z evropsko mislijo in kako se je streljalo na helikopter opazovalcev.

Bosta Amerika in Evropa spoznali, da s politiko omahovanja pred jugoslovanskimi generali in srbskimi komunisti slednje samo opogumljata? Take sile niso nevarne samo za mir in stabilnost na Balkanu, ampak lahko ogrožajo mir v celi Evropi. S priznanjem Slovenije in Hrvaške bi verjetno zadali odločilen udarec srbsko-jugoslovanskemu komunističnemu imperializmu, ki bi tako ostal dejansko brez moči. **nl**

Slovenija med Hrvaško in Evropo

Po dramatičnih preobratih v Sovjetski zvezi se pozornost evropske javnosti zopet obrača k Jugoslaviji. Srbski zunanji minister je puč v Moskvi najprej označil za sovsjetsko notranjo zadevo (podobno mlačen je bil tudi Lončar, ki je zavrnil možnost česa podobnega v Jugoslaviji), po Gorbačovovem come backu pa po hitel s čestitko. Del avstrijskega časopisja je celo postregel s trditvijo, naj bi bil srbski vojaški vrh seznanjen z načrtom puča še pred prejšnjim ponedeljkom; sovsjetski, srbski in romunski konzervativni vojaški vrhovi pa naj bi kovali skupno zavezniško zaroto. V senci sovsjetske »demokratske revolucije« se sicer v Jugoslaviji ni zgodilo kaj posebno dramatičnega. Po govoricah naj bi že za Veliki Šmaren prišlo do prave totalne vojne na Hrvaškem. Zda se to napoveduje za konec avgusta, v skladu z ultimatom, ki ga je Tudjman poslal jugoslovanskemu predsedstvu, v katerem pa Mesić razmišlja o odstopu. Boji na Hrvaškem pa so se že zaostri in celo skrajno oprezna komisija ES za nadzor premirja poroča, »da jugoslovanska armada pogosto sodeluje s srbskimi vojaškimi silami na Hrvaškem«. V soboto je JA skupno s srbskimi teroristi napadla mesto Vukovar ob Donavi (na meji s Srbijo) in pri tem uporabila letalstvo, tanke ter rečno vojno ladjevje. Isti dan zvečer je nemški zunanji minister Genscher poklical k sebi jugoslovanskega veleposlanika v Bonnu Frleca (Slovenca) in mu izrazil »globoko zaskrbljenost«. Nemčije zaradi dogodkov na Hrvaškem. Genscher je Beogradu znova »zagrozil« z razmislekom o priznanju Slovenije in Hrvaške ter zahteval umik JA v vojašnice, pa tudi vzpostavitev nadzorstva nad nezakonitimi oboroženimi skupinami. Beograd odgovarja, da se Bonn »preveč vmešava« v jugoslovanske notranje zadeve.

lonjen Sloveniji) je na Dunaju izjavil, da po razpadu komunizma v Sovjetski zvezi »ni več razlogov za odlašanje s priznanjem neodvisnosti Slovenije in Hrvaške«, potem ko je Danska kot prva priznala neodvisnost baltških držav, pa je za Slovenijo pomemben seveda tudi njihov odnos. Kot se zdi bi zlasti po priznanju baltških držav s strani Sovjetske zveze tudi priznanje Slovenije ne bil več problem, če je ne bi oteževala nacionalno mešana in v vojno zapletena Hrvaška. Slednja v svoji zunanji politiki zato poudarjeno omenja skupen nastop Slovenije in Hrvaške, medtem ko se Slovenija še nekoliko sramežljivo trudi za diferenciran pristop Zahoda do obeh držav. Teško je reči, ali bodo nemške grožnje s priznanjem Hrvaške vsaj upočasnile srbsko prodiranje na zahodno mejo Velike Srbije. Še manj je jasno, kaj bi se zgodilo, če bi v primeru priznanja Evropa začela z orožjem zalagati Hrvaško. Do kam bi si upal in mogel Beograd v tem primeru?

V Sloveniji je iz izjemo nekaj podtaknjenih bomb na območju Krškega mirno. Po ocenah slovenskega obrambnega ministrstva je Armada iz Slovenije dosedaj odpeljala dobro polovico tehničnih sredstev in 30-40% moštva. A tudi odhod ne poteka brez zapletov, saj Armada zavlakuje s prevzemi nekaterih objektov ter zlasti z vrnitvijo oborožitve, ki je bila pred volitvami odvzeta teritorialni obrambi.

V notranji politiki se po neuspelem predlogu o zamenjavi Peterleta z Bavčarjem konec julija spet zastruje, tokrat znotraj SDZ. Na sobotni seji Sveta stranke je namreč večinsko jedro, ki je blizu krščanskim demokratom, predsedniku stranke Ruplu očitalo podpis pod zahtevo za odstop javnega tožilca Drobniča, na kar je Rupel zaradi pripombe, da nima pokončne države v politiki, zapustil sejo. Komentatorji napovedujejo, da bo na Kongresu

Letošnje sredpoletje je prineslo morda najbolj nepričakovano in bliskovito novost, namreč odstavitev sovsjetskega voditelja Mihaila Gorbačova. V ponedeljek, 19. avgusta, so v Moskvi v dolgem sporočilu to posredovali svetovni javnosti predstavniki pravega državnega udara. V dokumentu najavljajo, da se Mihail Gorbačov počuti utrujenega in da zato prevzema oblast poseben odbor za izredno stanje, ki ga sestavlja osem osebosti. Na prvem mestu je dose-danji podpredsednik ZSSR Genadi Janajev, sledijo pa mu — med pomembnejšimi — ministrski predsednik Pavlov, notranji minister Pugo, načelnik politične policije KGB Krjučkov ter obrambni minister maršal Jazov. Že imena, še bolj pa funkcije podpisanih jasno kažejo, da gre tu za vse tiste politične sile v državi, ki pomenijo močno kontrolo in v bistvu politiko trde roke. Nekaj teh novih voditeljev je že »zbolelo« in odstopilo, med temi Pavlov. Pugo je pa napravil samomor. Moskva in druga velika mesta so bila takoj obkoljena, tanki so zasedli ključne položaje v njih. Posebno Moskva pa je že takoj pokazala vidno novost v sovsjetski družbi, namreč aktiven odpor z manifestacijami, protesti, barikadami itd. Že zlasti pa je tu velikega pomena odločen nastop predsednika ruske federacije Borisa Jelcina, ki je v hipu postal zastavonoša odpora proti golpističnim silam. Njemu ob strani je bil tudi bivši zunanji minister Ševardnadze, ki je prav zaradi že nevarne politične atmosfere v državi pred dobrim pol letom odstopil. Enako tudi pogumna župana v Moskvi in Leningradu (oz. Sankt Petersburgu), ki sta povabila meščane, naj skupno nastopijo proti novi diktaturi.

Svetovna javnost je hitro in odločno reagirala. Posebej še ZDA in Evropska gospodarska skupnost. Predsednik ZDA George Bush je skupno z obsodbo državnega udara zahteval, naj se Mihail Gorbačov vrne na oblast. Prav tako je ameriški predsednik dejal, da ZDA sploh ne priznajo novega režima in ne bodo z njim dialogirale. Podobne izjave je sprejel tudi ministerski svet EGS na svojem nujnem sestanku v Haagu. Enako tudi svet atlantske zveze NATO. Papež Janez Pavel II. je na svojem obisku v Budimpešti dal vse priznanje dosedanjemu delu Gorbačova in izrazil upanje, da vse to ne bo zaman. Boris Jelcin je poslal Bu-

stranke 12. in 13. oktobra prišlo do dokončnega razcepa med obema strujama, ki se razhajata tudi ob novem predlogu zakona o privatizaciji. Ta naj bi po mnenju predlagatelja zakonodajnega ministra Pirnata pravičnejše razdelil delnice privatiziranih oz. začasno podržavljenih podjetij. V kratkem bo parlamentu predlagan tudi zakon o denacionalizaciji, ki mu opozicija že napoveduje boj.

Leon Marc

Moskovski Kremelj

shu svojega zunanjega ministra. Ruski parlament je zasedal in s tem postal nekak simbol odpora in poguma za celo Sovjetsko zvezo. Estonija pa je med tem proglasila svojo neodvisnost. Dogodki so si nato sledili z mrzlično naglico. Prišlo je do prvih spopadov in žrtev v Moskvi. Nevarnost je postajala vse in vse večja. Počasi pa so se pokazali prvi znaki negotovosti s strani golpistov. Najprej čudne bolezni med osmerico, nato umik vojske iz mesta. In končno je prišlo do umika samozvanega odbora za izredno stanje in poskus pobega iz prestolnice. Res »slaven« konec revolucionarnih sil...!

Medtem so postajale vedno močnejše in pogostejše pobude politike in diplomacije. Tako je prišlo do sklepa, da gre delegaciji ruske vlade na Krim po Gorbačova. Jelcin je poslal tja predsednika vlade Silajeva in podpredsednika republike. Nekateri člani golpističnega odbora so tudi poskusili iti na Krim (tako šef KGB), pa so se potem skupno z zmagovalci vrnili kot ujetniki v Moskvo. Gorbačov je medtem prispel v prestolnico. Zmagala je zdrava pamet in predvsem močna demokratična volja ruskih množic. Pa tudi odločilen pritisk svobodnega sveta, z Ameriko in Evropsko skupnostjo na čelu.

Likvidacija sovsjetske partije

Naslednje dni, do nedelje 25. avgusta, so si dogodki sledili kot na filmskem traku. Gorbačov se je sicer s Krima vrnil v Moskvo, toda takoj je bilo videti, da je resnični zmagovalac Boris Jelcin. Gorbačov je takoj imenoval novo vlado, ker se je izkazalo, da so prejšnji ministri bili zapleteni v puč, toda samo za en dan, ker je Jelcin zahteval, naj cela vlada gre po gobe. In začela se je likvidacija tudi same partije, ki jo je Jelcin z dekretom prepovedal in zaplenil vse njeno premoženje. To je nagnilo tudi Gorbačova, da je odstopil kot generalni tajnik sovsjetske partije, ki je praktično ni bilo več. Gorbačov je ostal le še predsednik Sovjetske zveze. Namesto vlade je bil imenovan začasen odbor, ki naj vodi vladne posle. Po letu 1917 je komunistična partija Sovjetske zveze v likvidaciji.

Novi kurz v Moskvi so izrabile

Mihail Gorbačov

Boris Jelcin

Sv. oče in židovski zastopniki v Budimpešti

Lansko leto ob tem času je bilo veliko srečanje mladih s sv. očetom pri sv. Jakobu v Komposteli na Španjskem. Takrat jim je napovedal: Prihodnje leto se srečamo v Čenstohovi na Poljskem. To se je uresničilo v tednu praznika Marijinega Vnebovzetja. Toda papež ni obiskal samo svetišče v Čenstohovi, temveč je uporabil obisk tudi zato, da se je ustavil v rojstnem kraju Hatovice in v svoji nekdanji škofiji Krakovu. Višek njegovega obiska na Poljskem pa je bilo srečanje z mladimi v Marijinem svetišču v Čenstohovi v sredo 14. in v četrtek 15. avgusta.

V ČENSTOHOMI

Na to srečanje so se mladi pripravljali dalj časa po vseh celinah sveta. Ko je po povratku v Rim papež obujal spomine na to srečanje, je poudaril, da so prišli v Čenstohovo mladi iz zahodne Evrope v prav velikem številu, pa tudi mladina iz Ukrajine, Bele Rusije, Litve, torej z onstran do pred kratkim neprehodne državne meje. Iz Sovjetske zveze je dospelo veliko več mladine kot so pričakovali, do sto tisoč. In prišli so skoro goloroki in brez denarja. Zato je nastal hud logističen problem, kam spraviti toliko te mladine in kako jo preskrbeti. Toda prišli so tudi zastopniki mladine iz Avstralije, Afrike, Južne Amerike, Indije, seveda v manjšem številu. Toda prišli so in zastopali skoro 80 različnih narodov in držav.

Ta velika množica ni poromala v Čenstohovo za šport ali zabavo, temveč da bi slišala in videla sv. očeta ter z njim molila in sodarovala sv. mašo. To je prišlo do vidnega izraza posebno na praznik Marijinega Vnebovzetja. Po noči prečuti v molitvi in pesmi se je dopoldne začela sodarovanja sv. maša sv. očeta, kardinalov, škofov in mašnikov: Vseh sodarovalcev je bilo kakih osem sto. Med mašo je spregovoril sv. oče in poudaril, da kdor se da voditi Sv. Duhu, je otrok božji. Mlade v Čenstohovo je gotovo privedel Sv. Duh in ne navdušenje za kako športno igro kot je to običajno. Romanje tudi ni bilo za zabavo, saj je pot za mnoge bila dolga in naporna; prišli so celo s kolesi. Vsi pa so si morali sami skrbeti za prenočevanje in kuhanje prav po skavtsko. Naj omenimo, da je na srečanje s papežem prišla tudi četa vojakov poljske armade in tudi sovjetske Rdeče armade. Po govoru med mašo je sv. oče pozdravil navzoče v številnih jezikih, tudi v slovenskem. Izrazil je tudi željo, da bi kaj kmalu obiskal Rusijo in se ustavil v Moskvi. Na praznik 15. avgusta še nič ni kazalo, kaj se bo že naslednje dni zgodilo v Sovjetski zvezi. Ti zadnji dogodki utegnejo res odpreti pot sv. očetu za obisk Sovjetske zveze že v bližnji prihodnosti.

NA MADŽARSKEM

Dne 16. avgusta je Janez Pavel II. zaključil svoj obisk na Poljskem in priletel v Budimpešto za štiridnevni obisk v tej državi. Prehodil jo je od Esztergoma na severovzhodu, do Mariapoc na meji z Romunijo, od Budimpešte do Pecsia in Szombatelyja na meji z Jugoslavijo. V Esztergomu se je posebej poklonil posmrtnim ostankom kardinala Mindszentyja, ki od letošnjega meseca maja počiva v tamkajšnji stolnici. Kot znano je Mindszenty bil po vojni zaprt, potem je več let živel v ameriški ambasadi, končno so mu oblasti dovolile, da je lahko odšel v Rim in nato na Dunaj. Tu je umrl leta 1975 in bil začasno pokopan v svetišču Mariazell. V oporoki je pa izrazil željo, naj ga pokopajo v Esztergomu. Ta želja se mu je letos izpolnila.

POSEBEJ POZDRAVLJENI SLOVENSKI ROMARJI

V Pecs in v Szombately so prišli tudi romarji iz Slovenije in Hrvaške ter njih škofje. V Szombatelyju je papež somaševal s 26 škofi, med njimi so bili mariborski škof Kramberger ter pomožni škof Smej, nadalje kardinali Groer z Dunaja, Roger Etchegaray iz Marseja ter Franjo Kuharić iz Zagreba. Med mašo je papež spregovoril tudi Slovincem; dejal je: »Posebej pozdravljam mariborska škofa Franca Krambergerja in Jožefa Smeja ter slovenske romarje iz Madžarske in Slovenije. Dragi! Vaše romanje v Szombately naj bo znamenje poti vseh evropskih narodov k edinosti. Božja Mati naj prosi Gospoda, da bi mogli ohraniti vašo krščansko vero in pričevati zanjo tudi pred drugimi. Naj vam Bog podeli mir, ki mora biti značilen za odnose med vsemi narodi. Blagoslavljam vas, vaše domače in ves slovenski narod.«

Papež se je v svojih govorih na Madžarskem ponovno spomnil tudi Hrvatov in poudaril, da imajo pravico do svobode in državnosti.

V svetišču Mariapoc se je srečal z uniaty ter somaševal v vzhodnem obredu, v Debrecenu pa je zbral okrog sebe zastopnike kalvinistov, ki so za katoličani najmočnejša verska skupnost na Madžarskem. V Budimpešti pa je imel razgovor z zastopniki Židov. Ob končanem obisku v tej državi 20. avgusta so že prišle prve vesti o puču v Sovjetski zvezi. Papež je ob teh vesteh dejal, da moli, da proces demokratičnih sprememb v Sovjetski zvezi, ki ga je začel Gorbačov, ne bi prišel v nevarnost in da bi bila Sovjetski zvezi prizanešana tragedija.

— **Velika je milost biti rojen na svet. Pa še večje je usmiljenje božje, da se človek po sv. krstu prerodi in stopi v sveto Katoliško Cerkev.** (A.M. Slomšek)

»To ljudstvo me časti z ustnicami, a njihovo srce je daleč od mene.«
(Mr 7, 6)

Postava je visoko nad vsako drugo človeško modrost, naredbe in zakone. Varuje namreč vrednote, ki izhajajo iz Boga in človeku pomaga, da razvija, pogloblja in ohranja svoje dostojanstvo.

Vladimir Truhlar pravi, da je postava samorazkrivanje absolutnega, Boga, ki je, kot zakon, »zapisana« v srcih poganov (prim. Rim 2, 15).

Peta Mojzesova knjiga (Deuteronomium) govori o velikih ljudstvih in zakonih, ki so si jih postavili. Razmere so se s časom spremenile in z njimi tudi zakoni. Postava, ki jo je dal Bog svojemu ljudstvu, pa se ne spreminja. Ona velja za vse čase in človek ji ne sme nič dodati in nič odvzeti. Božja postava je pravičnejša kot vse druge človeške naredbe in zakoni.

Jezus je izrecno povedal, da ni prišel odpraviti postave, ampak dopolniti. Izpolnjevanje božje volje temelji na svobodni privolitvi in ljubezni. Nobeno človeško bitje, nobena stvar ni nečista sama po sebi ali rojstvu. Vse, kar je Bog ustvaril, je dobro. Vsaka nečistost prihaja iz srca, ki se svobodno odloči za greh. Samo greh je tisti, ki naredi človeka ali stvar nečisto. Zlo je toliko večje, če prihaja iz srca, v katerega je Bog vsadil svojo Besedo...

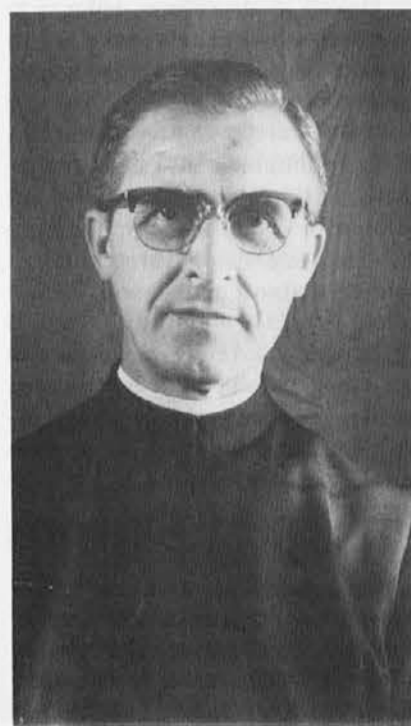
MILAN NEMAC

Brat Markočič Anton

Iz Rima je na upravo Katoliškega glasa prišlo kratko obvestilo: Brat Anton Markočič umrl; ustavite časopis. Pokojni brat Anton je bil naročen na Katoliški glas od vsega začetka, ko je prišel vsako toliko na dopust v Gorico, se je rad ustavil na uredništvu in se zanimal kako in kaj. Bil je sicer jezuitski brat, toda živo se je čutil Slovenca, povezanega na svoja rodna Brda, kjer se je pred 87 leti rodil v Kožbani. Ob osmini smrti so se v Kožbani zbrali vaščani in duhovniki, da so zanj darovali sv. mašo (27.7.). Pri maši je o pokojnem govoril Danilo Cimprič ter orisal življenjsko pot tega pozabljenega jezuita, saj ga ni najti v seznamu slovenskih jezuitov.

Doma iz Slapnika pri Kožbani se je izučil za krojača. Ob nekem obisku je pripovedoval, kako je postal jezuit. Leta 1922 ali 1923 so v Gorico prinesli relikvijo sv. Frančiška Ksaverija in jo izpostavili češčanju v cerkvi sv. Ignacija. Mladi Toninč, kot so ga doma imenovali, se je odločil, da gre k jezuitom; k temu ga je nagovarjal tudi njegov župnik. Oglašil se je pri jezuitih v Gorici in nato potoval iz hiše, dokler ni pristal v Rimu, kjer je odšel v nebo 19. julija.

Med pridigo je g. Cimprič poudaril zlasti dvojce: kako si je pokojni želel postati duhovnik, a mu ni bilo dano, in kako je ostal krojač in umetnik. »Kdo bi mogel prešteti na milijone in milijone šivankinih ubodljajev, ki jih je vedno združeval z molitvijo Zdravih Marij. Koliko oblek je naredil v svojem več kot 60-letnem redovniškem življenju svojim sobratom. A kar je najvažnejše,

Pok. Anton Markočič

na stotine mašnih plaščev, alb, štol, pluvialov in komplet parametrov je sešil za razne cerkve v Italiji in zadnjih 40 let tudi za naša Brda, za Sv. Goro, pa tudi mitre in pluviale za oba naša škofa,« je dejal pridigar. »Kaj vsega je bila deležna njegova rodna Kožbana od dragocene monštrance in kelihov od prvov in dragocene krone Matere božje.«

»A brat Markočič ni bil samo izreden krojač,« je nadeljeval g. Danilo, »bil je v pravem pomenu besede umetnik. Koliko svetih podob je s potrpežljivo roko s svilno na platno ali jih s čopičem naslikal. Ena teh Marijinih podob je ostala v njegovi sobi nedokončana...«

Dokončal jo je, ko je zvesti njen služabnik stopil pred njo, Kraljico in našo Mater.

Izjava deželne Slovenske skupnosti

V dneh, ko vsa demokratična javnost in ves civilni svet odločno obsoja državni udar v Sovjetski zvezi z nasilno odstavitvijo zakonitega predsednika Mihaila Gorbačova, se tudi zamejski Slovenci pridružujemo vsem tistim silam Evrope in sveta, posebej pa znotraj same Sovjetske zveze, ki se borijo za ideale svobode, demokracije in pluralizma.

Dne 21. avgusta 1968 so sovjetski tanki pogazili svobodoljubne težnje na Češkoslovaškem. 21. avgusta 1991, par dni po začetku avtoritarne vojaško-policijskega udara v Moskvi, skušajo taisti tanki zadušiti težnje samih ruskih sorojakov in ostalih državljanov ZSSR z namenom, da bi se ustvarili pogoji nekdanjega realsocialističnega režima iz nedavne preteklosti.

Slovenska skupnost v deželi Furlaniji-Juljski krajini, ki sloni na idealih svobode in demokracije, je globoko prepričana, da izraža težnje in pričakovanja celotne naše narodne skupnosti v boju za ohranitev teh idealov tako doma kot v svetu. Zato izraža svojo odločno obsodbo nedemokratične in protizakonite akcije sovjetskih pučistov in izraža polno solidarnost vsem, ki jim sedanji poskus nove tiranije v ZSSR grozi z vrnitvijo v diktaturo. Enako tudi SSK pričakuje od vseh odgovornih forumov svobodnega sveta — posebej Evropske skupnosti in OZN, da naredijo vse, kar je v njih moči, da se v Sovjetski zvezi ponovno vzpostavi demokratično postavljena zakonita oblast.

Deželno tajništvo SSK

Vročje italijansko sredpoletje

Skoraj tradicija je že, da se prav na glavni dan sredpoletnih počitnic — Ferragosto — Italiji kaj zgodi. Politične krize, kopalniške vlade, čudni pobegi vojnih zločincev (Kappler), kriminal in podobno, kot da ne bi bilo že itak meteorološko dovolj vroče! Za letošnje središče poletja sta pa v bistvu poskrbeli dve stvari: pritok in hitro vračanje desetstisočev albanških beguncev in zadeva Curcio. Oba problema sta seveda še vedno pustila svoje sledove oz. njih rešitev ni še prišla, vsaj v širšem smislu ne. Če je res prišlo do množične in nagle vrnitve Albancev, pa to vpašanje še vedno obstaja. Prav tako zadeva terorističnega voditelja, ki se sicer iz dneva v dan bolj zapleta in ki jo je načel predsednik republike, kot smo že na kratko poročali v zadnji številki.

ALBANSKI BEGUNCI IN NJIH DRAMA

Prav malo pred nastopom sredpoletnih dni je prišla v Italijo iz Albanije prenapolnjena ladja z nad deset tisoč beguncev. Pristala je v Bariju, kjer so se nezaželeni potniki kljub prepovedi oblasti izkrcali. Šlo je za naravnost biblični pohod in prizori sami, ki smo jih lahko gledali preko TV, so spominjali bolj na kake podobne odiseje azijskih beguncev s področja nekdanje Indokine. Italijanske oblasti, ki so že imele pred časom prav tu opraviti s prvim množičnim izseljevanjem iz Albanije, so pač morale na hitro in delno nepripravljene nastopiti. Vso to novo bedno množico v veliki večini mladih ljudi so nato spravili na mestni stadion Vittoria in jo tu za kak dan zasilno utaborili. Kljub budnemu nastopu varnostnih sil in vojske pa je prišlo s strani Albancev tudi do nasilnih dejanj z zahtevo po zatočišču. Begunci so v tem času precej opustošili stadion in skoraj čudež je, da ni prišlo do hujših primerov ali celo do uporabe sile. V Bari so med tem prišli odgovorni predstavniki vlade, zlasti notranji minister Scotti, ki je dejansko skupno s šefom policije vodil nadzorstvo in potem način vračanja. Vlada se je namreč odločila za splošno in hitro vrnitev beguncev v Albanijo, saj bi tudi po zakonu Martelli ti ljudje ne mogli kar tako ostati v Italiji. Ostanjejo lahko le priznani politični begunci in oni, ki si v določenem času dobijo delo in stanovanje. Prišlo je do hudih polemik med strankami in med samimi vladnimi silami.

V Bari je prišel sam predsednik republike Cossiga, ki je tudi osebno vodil več delovnih sej za rešitev vprašanj. (Predsednik vlade Andreotti je bil med tem na počitnicah v Cortini, kjer je predstavljal razne nove knjige...). Prišlo je tudi do hudega Cossigovega napada na mestnega župana, kateremu je očital, da je kritiziral vladna stališča, in zahteval njegovo odstavitev. Kasneje pa se je sredi Dolomitov z njim pobotal. Cossiga je nepričakovano šel na kratek obisk v Tirano, kjer je potrdil italijanska stališča albanškemu kolegu. In končno: skupina najbolj odločnih oz. skrajnih beguncev, ki ni hotela nazaj v Albanijo, je lahko ostala v Italiji. Ljudi so namestili v glavnem po vseh severnih deželah (med njimi tudi v naši deželi v Spilimbergu), a le začasno. S tem so hoteli preprečiti morda hujši, če ne celo tragičen razplet dogajanja v Bariju. Toda prav kmalu je prišlo do nagle in množične vrnitve zadnjih beguncev v Tirano, tudi vojaških dezertarjev, za katere je italijanska vlada dosegla od albanških oblasti, da jih ne bo kazensko pregnala.

MLADINSKI TABOR '91

Zakaj mladinski tabor?

Študijski dnevi DRAGA, ki jih vsako leto prireja na Opčinah Društvo Slovenskih Izobražencev, se lahko ponašajo že z dolgo tradicijo. Poznani so tako rekoč v celem slovenskem kulturnem prostoru — v zamejstvu, Matici in zdomstvu. V letih, ko je v Sloveniji vladal avtoritarni režim, je Draga enkrat letno združila veliko število demokratično usmerjenih javnih in kulturnih delavcev ter intelektualcev in jim nudila enkratno priložnost soočanja, razmisleka in tudi načrtovanja skupne slovenske bodočnosti.

Danes, ko se je situacija v Sloveniji spremenila in se mnogi sprašujejo in dvomijo o aktualnosti študijskih dnevov Draga, se je skupina mladih s konkretno pobudo jasno izrekla o pomembnosti in nenadomestljivosti tega srečanja. Sprožili so namreč zamisel, da bi podobno manifestacijo organizirali tudi sami po meri, okusih in potrebah mladih. V tem okviru so neformalno ustanovili pripravljalni odbor, ki bo skrbel za organizacijo in izpeljavo te pobude.

Mladi smo si bili edini v ugotovitvi, da potrebujemo tako srečanje, ki bi bilo po eni strani priložnost, da vzpostavimo stike in postavimo temelje za prijateljstvo med sovrstniki z Goriškega, Koroškega, Tržaškega, iz Slovenije in tudi zdomstva, po drugi pa ponudba takih informacij, ki bi bile koristne za kulturno in politično formacijo mladega človeka, ki hoče biti aktivno vključen v gradnjo nove demokratične družbe, bodisi v mladi državi Sloveniji, bodisi v Italiji in drugje. To torej pomeni aktualno, konkretno tematiko, skupno življenje in diskusije, debate, izmenjave mnenj in izkustev ter družabnost — skratka živahno in originalno srečanje.

Za Mladinski tabor, ki bo od 28. do 30. avgusta v park Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu privabil lepo število mladih iz zamejstva, Slovenije in zdomstva, smo organizatorji pripravili zelo raznolik program. Predavanja in predavatelje smo že podrobneje predstavili, sedaj pa bi radi spregovorili še o kulturnih točkah sporeda in o družabnih srečanjih, ki spadajo v okvir tega Tabora.

V sredo, 28. avgusta, to je na dan, ko se Tabor mladih začne in ko torej še ne bo predavanj, bo ob 20.30 koncert kantavtorja Adija Smolarja. Adi je mlad umetnik iz Ljubljane, ki se v zadnjih časih odločno uveljavlja na javni sceni. Ker pa ga nekateri mladi še ne poznajo, smo ga prosili, naj nam pove kaj o sebi in svoji glasbi. »Vedno izvajam le pesmi, ki jih sam ustvarjam. Če me vprašate, kakšne so moje pesmi, vam ne morem reči drugega kot to, da so si med seboj zelo različne: govori pač o življenju...« »Izdal si že samostojno kaseto...« »Ja, najlepše pesmi sem zbral na kaseti z naslovom "Naš svet se pa vrti". Sicer pa sem že nastopal tudi na televiziji in moje pesmi predvajajo večkrat po radiu.«

V četrtek, 29. avgusta, bodo zjutraj na vrsti pričevanja Iva Žajdele, Jane Hoste in Andreja Rota s skupnim naslovom Osebnosti pod drobnogledom. Popoldne pa bomo sledili predavanju dr. Veljka Rusa z naslovom Dinamika in mehanizmi demokracije. Po predavanju, in sicer ob 18., se bo začel kulturni program. Pozabavali se bomo ob veseloigri

Dr. Ivan Štuhec, eden izmed predavateljev na letošnjem Mladinskem taboru

Dragotina Dobričanina Skupno stanovanje, v izvedbi KD »Igo Gruden« iz Nabežine. Da bi kaj več izvedeli o tej igri smo se pogovorili z režiserko Majo Lapornik, ki nam je delo predstavila takole:

»Skupno stanovanje je eno izmed tistih odrskih del, o katerih lahko mirno trdimo, da je njegove uprizoritve vesela sleherna človeška skupnost. To je delo, ki izven koordinat časa in prostora gledalcu zmore spregovoriti o večnih silnicah, ki gibljejo človeka, o njegovih temnih straneh, o napakah, pa tudi o njegovih upih in ljubeznih, ob tem pa je ta gledališka beseda vselej spravljiva in hudomušna.« »Bi nam lahko v nekaj besedah predstavila vsebino komedije?« »Zgodba govori o skupnem stanovanju, ki se iz prisilnega pribežališča spremeni v oboževano, hoteno ljubezensko zatočišče, pa četudi ravno tako začasno kot prejšnje.«

»Ste morda v delo vnesli kaj novega?«

»Čeprav se mi zdi, da veseloigra že sama na sebi zmore biti povedna metafora za marsikoga tudi danes, smo se potrudili, da smo jo delno prilagodili današnjim razmeram v tukajšnjem prostoru. Tako smo jo n.p.r. obogatili s sočnostjo domače govornice, komičnost pa poudarjamo z navezavo na nam sodobne in aktualne dogodke in osebe.«

»Kako bi torej na kratko označili to igro?«

»Rekla bi, da je to sproščena in neobvezujoča igra, kjer smeh razkriva, kje, kdaj in kako se rojeva ljubezen.«

Na takem mladinskem srečanju seveda ne moreta manjkati ples in družabnost. Zato je Mladinski odbor Slovenske prosvete povabil na Mladinski tabor še skupino Shalom s Ptuja. Ta bo oblikovala isti, torej četrtkov večer, ob 21. dalje. Kakšna je pravzaprav skupina Shalom in kakšen je njen program? O tem smo se pogovorili z njenima predstavnikoma. Ivan Ilc in Vanč Šenkiš sta nam jo predstavila takole:

»Skupina Shalom šteje 6 članov. Skupaj igramo že 10 let z manjšimi spremembami v postavi.«

»Kakšno zvrst glasbe igrate?«

»Predvsem nam je pri srcu mladinska duhovna glasba v modernem pop stilu. Pesmi si v glavnem pišemo sami.«

»Verjetno ste v vsem tem času že veliko nastopali.«

»Tako je. Imeli smo že več samostojnih koncertov, nastopali pa smo tudi na različnih prireditvah in srečanjih: v Stični, na Srečanju treh dežel, na romarskem srečanju na Ptujski gori, enkrat letno na ekumenskem srečanju v Prekmurju in dvakrat ali trikrat na Teološki fakulteti. Poleg tega smo leta '88 izdali tu-

»Slovenec« o »Taboru« (»Slovenec«, 19.8.1991) Slovenski Diogen po evropskem Babilonu (Ob »Taboru mladih«)

Tako se glasi geslo »Tabora mladih«, ki bo 28. do 30. avgusta v parku Marijanišča na Opčinah pri Trstu na predvečer »Drage«.

Na programu bodo predavanja, pričevanja, razgovori, kulturni program, družabnost, zabava. Osrednji, »seminarski« predavanja bosta imela sociolog dr. Veljko Rus ter teolog dr. Ivan Štuhec. Svoja pričevanja pa bodo iznesli urednik Andrej Rot, psihologinja Jana Hosta ter publicist Ivo Žajdela.

Organizatorji »Tabora« so najprej dijaki in študentje, ki se zbirajo v Slovenskem kulturnem klubu v ul. Donizetti 3. Vanj že nad 30 let redno zahajajo mladi iz Trsta in okolice ter enkrat tedensko prirejajo predavanja, okrogle mize, družabna srečanja, filmske večere itd.

Toda neposredna pobuda za »Tabor« je prišla od udeležencev tečaja družbenih in političnih ved, ki je potekal letos v prostorih Slovenske prosvete v Trstu in mu je redno sledilo okoli 25 slovenskih študentov in študentk. V nekem smislu predstavlja zato »Tabor« nekakšen zaključek omenjenega tečaja, obenem pa morda tudi uvod v njegov drugi cikel. Posebno težo bosta tako imeli predavanja o demokraciji in njenih mehanizmih ter o propadu tradicionalnih ideologij. V razgovoru in kasneje tudi v pričevanjih pa bo gotovo prišla do izraza tudi sodobna slovenska problematika.

Na »Tabor« so vabljeni mladi iz zamejstva, zdomstva in matične domovine. Prireditve želi torej imeti vseslovenski zamah, pa ne le zato, ker naj bi se na njej krepili osebni stiki med mladimi iz različnih okolij. Gre še za nekaj drugega, da se namreč vsi učimo krajevne razmere in dileme presojeti v luči vseslovenskih in

celo širše evropskih tokov. Namen odbora mladih, ki pripravlja »Tabor mladih«, je zato tudi ta, da bi v bodoče srečanje na Opčinah izkoristili tudi za bolj poglobljen stik z mladino sosednjega naroda.

Drugo izhodišče »Tabora mladih«, pa čeprav ni bilo izrecno formulirano, je, naj bi imel Trst še naprej povedati Sloveniji nekaj svojega in izvirnega. Tavčar in Cankar sta nekoč z znano metaforo o srcu in pljučih lepo izrazila vlogi Trsta in Ljubljane v življenju slovenskega naroda. Samo z narodnozabavno glasbo, folkloro in spomenicami ter deklaracijami te vloge tržaški Slovenci ne bomo izpolnili.

Pobudniki tabora so pri izvedbi svojega načrta stopili v stik z nekaterimi sorodnimi skupinami in organizacijami, tako na primer s skupino »Izvir« v Gorici, s Katoliško mladino na Koroškem, z Mošem v Ljubljani. Vabijo pa tudi mlade, ki ne pripadajo omenjenim skupinam, le da si želijo razširiti obzorje in izmenjati svoje misli z drugimi.

Geslo, ki so si ga mladi Tržačani izbrali pri svojem podvigu, govori o slovenskem Diogenu in evropskem Babilonu. Ne moglo bi biti bolj aktualno. Izbrano je bilo pred nedavno vojno, a v bistvu točno nakazuje jedro sedanjega položaja slovenske države. Pravzaprav sega geslo še globlje. Ali ni Diogenes ob belem dnevu s svetilko iskal »človeka«? Za Evropo po meri človeka gre, za Evropo, ki bo imela posluš za male narode in narodne manjšine, za demokracijo, ki ne bo le prevlada večine nad manjšino.

Bo tudi letošnji »Tabor mladih« v Trstu pomenil korak v tej smeri?

Tomaž Simčič

Pogovor s prof. Emidijem Susičem Zamisel o taboru se je porodila v sklopu družbene delavnice

Kot boste brali v sledečem intervjuju, je zamisel o Mladinskem taboru nastala v sklopu Družbene delavnice, ki je letos potekala v Trstu. O delovanju in ciljih te delavnice smo se pogovorili z njenim glavnim organizatorjem, sociologom in univerzitetnim profesorjem Emidijem Susičem.

K.G.: Kdaj se je porodila zamisel o Družbeni delavnici in kakšen je bil namen te pobude?

Prof. Susič: V šolskem letu 1990/91 smo organizirali Družbeno delavnico v Trstu, potem ko se je podobna pobuda uspešno iztekla leto prej v Gorici. Zamisel za slednjo je dal p. Marko Rupnik SJ, ki me je naprosil, naj mu pri tem pomagam. Mislim, da je bil med glavnimi nameni goriške, pa tudi tržaške Druž-

di kaseto z naslovom Prijateljstvo.

Mladinski tabor bo torej pester in zanimiv. Kot smo že povedali, se bo zaključil naslednjega dne opoldne, torej v petek, 30. avgusta, potem ko bomo udeleženci prisostvovali še enemu predavanju, ki ga bo imel tisto jutro dr. Ivan Štuhec in ki bo nosilo naslov »Politični in socialni problemi ob propadu starih ideologij.«

Breda Susič, Alenka Štoka

SLOVENSKI DIOGEN
V BABILONU
(MOTTO DRAGICE '91)

Karikatura predsednika slovenske vlade Lojzeta Peterleta, delo Mateja Susiča (Rast 1991, št. 64)

nesli s predavanja, »preleteli« ter se pripraviti za naslednje skupinsko seminarsko srečanje. Pri slednjih, ki so se torej vrstila izmenično s predavanji, je prihajalo do diskusije, do več ali manj kritičnih pripomb in pogledov, do ugotavljanja problematičnih aspektov v sklopu obravnavanih tem. Odziv na tak način dela se mi zdi, da je bil kar pozitiven, mogoče rahlo pozitivnejši v Gorici kot pa v Trstu. Ta razlika ne velja toliko za mero zanimanja in navdušenja, ki je bila pri udeležencih ene in druge delavnice približno enaka, pač pa pri številu udeležencev: od začetnega navdušujočega števila je bil »padec« v Trstu rahlo večji kot v Gorici. Udeležencem seveda gre vsa pohvala, ker je njihova prisotnost zahtevala precej požrtvovalnosti. Zdi se mi, da je bila pobuda nekaj novega, ker to ni bil le cikel predavanj, pač pa je zahteval določen aktiven pristop.

K.G.: je delovanje te delavnice vplivalo na zamisel o organiziranju Mladinskega tabora? Kako je sploh prišlo do njega?

Prof. Susič: Zamisel o Mladinskem taboru se je porodila prav v sklopu delavnice. Že v Gorici smo zaključili — če smem tako reči — »šolsko leto« z nadvse uspešnim srečanjem s Spomenko Hribar. Tudi v Trstu so si mladi udeleženci delavnice želeli nekega zaključnega srečanja, ko bi na podlagi izkušenj, ki so si jih nabrali pri tej pobudi, skušali usmeriti svoje nadaljnje delovanje. No, z dograjevanjem te prvotne zamisli smo prišli do Mladinskega tabora, ki ima še en izredno važen namen, in sicer ta, da se mladina raznih dežel čimbolj spozna in medsebojno poveže.

K.G.: Se je dejavnost Družbene delavnice s tem končala ali imate kakše načrte za bodočnost?

Prof. Susič: V Gorici se je dejavnost delavnice na nek način nadaljevala s tem, da je skupina mladih izbrala ožjo temo iz polpretekle zgodovine slovenske narodnostne skupnosti na Goriškem in jo kar temeljito in vsestransko raziskala ter poglobila. Lahko bi se na podoben način nadaljevala delavnica tudi v Trstu. Kot sem že omenil, je eden izmed namenov Tabora prav v tem, da si mladi iz raznih dežel in okolij izmenjajo izkušnje ter začnejo snovati nove načrte in pobude bodisi v lastnem krogu kot v povezavi z drugimi. Za bodoče načrte je treba torej počakati na zaključek Mladinskega tabora.

Pogovarjal se je Ivan Žerjal

Sergij Pahor

Smo tik pred začetkom Drage, ki si je v slovenskem kulturnem prostoru izborila pomembno, v našem zametju pa najbrž kar prvo mesto.

Toda kar smo ugotavljali že ob lanski Dragi, ki je predstavljala nekakšen idealen zaključek petindvajsetletnega obdobja, postaja prav ob dogodkih današnjih dni zgodovinsko dejstvo: svet je stopil v obdobje postkomunizma in z njim vred tudi Draga. Med drugim bo to prva Draga po slovenski osamosvojitvi.

Prvo vprašanje, ki ga postavljam Sergiju Pahorju, predsedniku Društva slovenskih izobražencev, je zato skoraj samoumevno: kakšna bo letošnja podoba Drage, v čem se bo razlikovala od prejšnjih?

Draga bo enaka prejšnjim tako po zasnovi kot po izpeljavi, različna pa bo v tem, da bo na njej od začetka do konca kot nekakšna vodilna nit prisotna slovenska samostojnost, saj so vsa predavanja in okrogla miza obrnjeni v prihodnost. Zato upam, da bo tudi diskusija uravnana bolj v možnosti razvoja kot pa v analize preteklosti.

Razvoj dogodkov doma in v svetu lahko predstavlja skušnjavo, da se preveč zanašamo na »zasluge« iz preteklosti in se tolažimo s tem, da »nam je dala zgodovina prav« itd. Ali je tudi Draga pred to nevarnostjo? Kako ohraniti pogled, uprt v prihodnost?

Vprašanje se povezuje s prejšnjim. Kako doseči, da se bomo manj ozirali v preteklost in bolj gledali naprej, pa je seveda povezano z naravo slovenskega individuuma in pri tem moram reči, da nisem prevelik optimist. Sicer pa menim, da lahko zelo koristno vlogo opravijo naši časopisi in revije, ves slovenski tiskani svet, ki je že dobro razvejan in prisoten v javnosti, da lahko opravi koristno delo usmerjanja našega javnega mnenja. Ko ne bomo več polagali tolikšne teže v pomen besed, ki jih resda premnogokrat izgovorimo s preveliko lahkoto, da ranimo sogovornika, bomo prišli do sproščenejših odnosov in to bo odprlo še druge možnosti.

Na Dragi so v dosedanjih 25 letih sodelovali predstavniki različnih svetovnih nazorov in pogledov na svet, obenem je Draga vedno hotela biti kulturna prireditev slovenskih katoličanov. Ali bo to izhodišče ohranila tudi za naprej in na kakšen način?

Pripomnil bi, da Draga ni bila nikoli izključno prireditev katoličanov in upam, da je vedno imela kaj povedati tudi nekatoliškemu laikom. Mislim, da bo treba v novi slovenski stvarnosti še dosledneje iskati dialog med različno mislečimi, ker so časi monolitnosti ali »enoumja«, kot je moderno danes, zares prišli. Način, kako iskati dialog, pa ne bo bistveno drugačen od sedanjega.

Ali se bomo morali kristjani od-

slej bolj samokritično ozirati nase? Ali lahko predlagamo neke krščanske smernice za bodočo ureditev slovenske družbe?

Slovenska družba je močno razkrstjanjena ne samo zaradi polstoletne »rdeče« dobe, ki je v negativnem smislu prevzgojila obsežne plasti slovenske družbe, temveč tudi zaradi negativnih modelov, ki prihajajo z zahodnega sveta. Vprašati se moramo tudi, ali je slovenska Cerkev v različnih sredinah znala doslej izkoristiti položaj in dane prilike, da bi spodbudila v slovenskem razmišljujočem človeku nove oblike pristne in dejavne vere in njene aplikacije v službi sočloveka. Na tem področju smo še na začetku.

Medtem ko doživlja Draga zadnja leta velik odziv v slovenskem zamejskem in matičnem tisku, nekateri menijo, da je povsem odsotna v tržaški italijanski javnosti. Ali ne bi kazalo razmišljati tudi v tej smeri? Letošnji nastop hrvaškega kulturnika bi na primer v sedanjem položaju gotovo naletel na velik odmev.

Prisotnost večjega števila italijanskih udeležencev bi spremenila naše študijske dneve in to iz objektivnih razlogov, ki jih ni treba utemeljevati. S tem seveda ne rečem, da bi priložnost za tako srečanje ne bila koristna in potrebna, vendar pa bi to morala biti druga prireditev, pri kateri bi italijanska stran morala biti zastopana že pri zasnovi in organizaciji. Do tega pa smo še daleč.

Pomudimo se pri letošnjih predavanjih. Kaj nam bodo po tvojih predvidevanjih ali pričakovanjih prinesla novega?

Draga prinese nekaj novega, čeprav ni vedno vse izvorno, domiselno ali dokončno izdelano v sistem. Gotovo pa je Draga spodbuda za posameznika in za skupnost, da razmišlja o skupnem dobrem. To se mi zdi dovolj interesantno, čeprav je naša odmevnost še vedno prešibka.

Kako bo na letošnji Dragi odmevalo vprašanje slovenske osamosvojitve?

Temu vprašanju je namenjen zaključek letošnje Drage in prepričan sem, da bo slovenska osamosvojitve prišla do izraza prav pri vseh predavanjih in diskusijah. To je vprašanje, ki zajema vso našo skupnost na vseh ravneh.

Pogovarjal se je Tomaž Simčič

15. avgusta na Koroškem

Marijino Vnebovzetje so na Koroškem kar na več mestih zelo slovesno obhajali.

Tako so bile dobro obiskane dopoldanske maše v znani božjepotni cerkvi Podgorje (Maria Elend), ki jo upravlja slovenski minoritski pater. Ob desetih je bila slovenska sv. maša tudi na počitniško-romantičnem delu Vrbskega jezera, pri Mariji na Otoku (Maria-Wörth), ki letos obhaja 1100-letnico. Še bolj doživeto pa je bilo istega dne zvečer, ko so se verniki — skupaj s škofom Kapellarijem tja peljali z ladjo.

Celovski verniki in šolske sestre so posebne vrste slovesnost imeli v Provincialni hiši, kjer je 20. letna Andreja Starz iz Žitare vasi položila svoje prve zaobljube. Mašo je ob somaševanju dveh drugih duhovnikov vodil minoritski pater iz Ljubljane g. Janez Šamperl, pel pa je cerkveni pevski zbor iz njene domače župnije, ki ga vodi oče. Nova šolska sestra se je za ta poklic odločila v času šolanja v gospodinski šoli v Št. Petru pri Št. Jakobu.

21. Festival - Števerjan '91

Števerjanski Festival narodnozabavne glasbe je pogumno zakoral v tretje desetletje. Lanskoletni, v zadnjih letih gotovo najuspešnejši Festival, je dal organizatorjem vzpodbudo, da to zanimivo in prijazno prireditev ohranijo.

Potrditev tovrstnega prepričanja so člani društva Sedej dobili ob razpisu 21. Festivala - Števerjan '91, ko se je na temovanje narodnozabavnih ansamblov prijavilo kar 30 skupin, kar predstavlja pravi rekord za to prireditev.

Dvajset let pa lahko predstavlja za vsako kulturno ali zabavno prireditev tudi obremenitev, saj se pri tako dolgem, vsakoletnem ponavljanju in ob vztrajanju pri vedno eni in isti obliki vmes lahko prikrade tudi dolgočasje ali prenasičenost. Poglavitna skrb organizatorjev ob vstopu v tretje desetletje števerjanskega Festivala je bila zaradi tega usmerjena predvsem v popestritev in vsebinsko obnovo prireditve.

Sestavljen je bil tako nov pravilnik tekmovanja, ki je bil predvsem naravnani v dve smeri: večjo spektakularnost in večje neposredno angažiranje občinstva. Uvedene so bile tako nekatere bistvene novosti.

Ansambli, ki bodo nastopili na sobotnem delu, bodo še vedno izvajali vsak po dve skladbi, eno od dveh pa bodo morali črpati iz zakladnice najbolj popularnih viž narodnozabavne glasbe, to je skladb, ki so jih do leta 1980 izvajali oz. posneli najbolj znani tovrstni ansambli (npr. Avsenik, Slak, Planšarji itd.). Občinstvo bo tako imelo priložnost poslušati najbolj priljubljene narodnozabavne melodije.

Občinstvo bo na podlagi znanih skladb tudi lahko bolje ocenilo ansamble, nagrada občinstva pa je letos po vrednosti druga največja nagrada.

Ko smo že pri nagradah, moramo zabeležiti dejstvo, da so se letos bistveno povečale, spremenjena pa je tudi njihova struktura.

Največja nagrada (2.000.000 lir) je namenjena najboljšemu ansamblu letošnjega Festivala. Podelila jo bo komisija za glasbo, na podlagi splošnega vtisa ansambla (izvedba, melodija, predstavitev skupine na odru itd.), vendar na podlagi izvirne skladbe. Druga skladba, ki jo bo ansambel izvajal in je, kot že rečeno, iz zakladnice najbolj priljubljenih narodnozabavnih melodij, pa bo osnova za oceno občinstva, ki bo z glasovnicami v nedeljo podelila v višini 1.000.000 lir. Izvirna skladba pa bo osnova za oceno komisije za glasbo, pri podelitvi nagrade za najboljšo melodijo (700.000 lir) in nagrade za najboljšo besedilo (200.000 lir), ki pa jo bo podelila komisija za besedilo. Na podlagi obeh skladb bosta podeljeni še nagradi za najboljšo izvedbo kvinteta in najboljšo izvedbo tria (vsaka po 500.000 lir). Po uvidenosti komisije in ob zadostnem številu prijavljenih ansamblov bo podeljena še nagrada za najboljši zamejski ansambel.

Popolnoma sta bili prenovljeni obe komisiji. Komisijo za glasbo sestavljajo Miha Dovžan, ki je s svojim ansamblom večkrat nastopil kot gost na števerjanskem Festivalu, Franc Lačen, direktor festivala narodnozabavne glasbe na Ptujju, Ivan Sivec, avtor skladb, ki jih izvajajo številni narodnozabavni ansambli in vodja radijske oddaje Četrtek večer, ki se ukvarja s tovrstno glasbo, Janez Beličič, vodja ansambla TAIMS z Opčin (ki letos ne nastopa), Nevo Radovič, bivši član ansam-

Slovenska kultura na Dunaju

Slovenski kulturni center na Dunaju in Svetovni slovenski kongres sta 30. julija pripravila dobro obiskan kulturni večer, na katerem so sodelovali slovenski in avstrijski umetniki. Pod naslovom Zvezda pri zvezdi, toda vlada dan so v gledališču Ensembletheater na Petrovem trgu Oda Thormeyer, Karl Ferdinand Kratzl, Magdalena Knapp Menzel, Blaženka Arnič in Janez Miklič predstavili pestro panoramo novejšega slovenskega pesništva. Ana Pucar-Jerič je zapela tekste Kajetana Koviča, Alojza Gradnika in Župančičev prevod Lermontova, ki sta jih uglasbila Benjamin Ipavec in Blaženka Arnič, ki je pevko spremljala na klavirju. V posebnem delu so izvedli kompozicije Alojza Srebotnjaka, Mihaela Rožanca in Marka Miheveca.

V uvodnem govoru je Lev Detela opozoril na pomen kulture v času sedanjih evropskih družbenopolitičnih prelomov. Prebral je tudi odlomke iz nemško napisanega Slovenskega vojnega dnevnika. Z značilno pesmijo Slovenska parabola je v slovenščini in nemščini nastopila Milena Merlak, avstrijski avtorji Peter Paul

Zanimiva knjiga

V Ljubljani je pred nedavnim izšla bogato ilustrirana knjiga oz. 5. zvezek (velikega formata) o slovenskih ljudskih nošah z naslovom Zilja. Avtorici sta Marija Makarovič in Jana Dolenc. Nihče, ki ga te stvari vsaj malo zanimajo, nad knjigo ne bo razočaran.

★

Wiplinger, Franz Krahberger in Wolfgang Mayer König pa so brali lastne tekste, s katerimi so solidarizirali s Slovenijo.

Prireditve se je udeležil tudi avstrijski podkancler dr. Erhard Bussek, ki je s posebno pozornostjo sledil predstavitvi pretresljive protivojne črtice Ivana Cankarja Otroci in starci. Uspeli dunajski večer, na katerem je širša avstrijska javnost manifestirala solidarnost s Slovenijo, so podprli igralci dunajskega gledališča Ensembletheater, slovenske študentke in študentje na Dunaju, avstrijska visokošolska zveza, podjetje Gorenje, Adria-banka, Mohorjeva založba, dom Korotan, kulturno društvo Ivan Cankar in drugi.

Lev Detela

Mladi člani SKK (med njimi tudi organizatorji Mladinskega tabora) na mejnem prehodu pri Fernetičih v »vročih« dneh razglasitve slovenske samostojnosti

bla Igo Radovič iz Nabrežine, ter predstavnika društev »Sedej« Matej Terpin in Valentina Humar. Komisijo za besedilo pa sestavljajo Franko Žerjal iz Gorice, Alenka Saksida iz Nove Gorice in predstavnica društva Sedej Francka Padovan.

Uvedena je bila skratka kopica novosti, ki naj bi po željah organizatorjev zadostile težnji po vsebinski prenovi Festivala.

Za popestritev festivalske ponudbe je predviden še nedeljski nastop godbe na pihala, ki bo tudi uvedla spreved nastopajočih ansamblov na nedeljskem finalu. Spreved se je lepo obnesel že lansko leto, zato so se organizatorji odločili, da ga ohranijo.

Izdana bo priložnostna brošura s podatki o Festivalu o nastopajočih ansamblih, z njihovimi fotografijami in krajšo predstavitvijo letošnje dejavnosti društva Sedej.

Organizatorji so se odločili, da bodo po svojih močeh prispevali za pomoč Sloveniji pri odpravljanju škode in drugih posledic, ki jih je utrpela ob nedavni agresiji JNA. Zato bodo del vsote, zbrane na Festivalu, poklonili v ta namen.

Prav zaradi vojnih dogodkov pa je bil letošnji Festival, ki je bil prvotno najavljen za 6. in 7. julija, prenesen na soboto, 31. avgusta, (pričetek ob 20.00 uri) in nedeljo 1. septembra (ob 17.00 uri), med Borovci v Števerjanu.

Arheologija in krščanstvo na razstavi v Ljubljani

V novem atriju Narodnega muzeja v Ljubljani bodo v septembru (zaradi vojne v Sloveniji so jo preložili na jesenski čas) odprli zanimivo razstavo z dokaj nenavadnim naslovom Pismo brez pisave — Arheologija o prvih stoletjih krščanstva na Slovenskem. Razstavo pripravljajo v arheološkem oddelku Narodnega muzeja, gradivo zanjo pa bodo prispevali skoraj vsi slovenski muzeji. Za razstavo vlada že sedaj veliko zanimanje, saj bomo prvič videli, kako je bila arheologija povezana s prvimi stoletji krščanstva na slovenskih tleh.

Avtorji bodo temo predstavili nadvse zanimivo in privlačno. Posameznih zgodovinskih obdobij so se namreč lotevali tako, da so se kar najbolj izognili tipološkemu ali celo zgolj estetskemu poudarjanju razstavljenih muzejskih predmetov. V okviru razstave bodo po izvornih in arheološko dokaznih predlogah postavili tudi poznoantično in zgodnjejsrednjeveško cerkev v naravni velikosti.

Razstava Pismo brez pisave — Arheologija o prvih stoletjih krščanstva na Slovenskem sodi v vrsto preglednih tematskih razstav, ki jih ljubljanski Narodni muzej že nekaj let zapored namenja obiskovalcem iz domovine in tujine.

I.V.

POGOVORI

Osrednji dogodek letošnjega poletja je bilo romanje mladih v Čenstohovo: tristo Tržačanov se je udeležilo velikega srečanja z Janezom Pavlom II. in sprejelo njegovo globoko sporočilo.

Prazniki župnijskih zavetnikov predstavljajo važen trenutek srečanja za tiste, ki ostanejo v mestu: pri Sv. Jakobu sta 25. julija dva slavljena darovala sv. mašo ob obletnici njegovega duhovniškega posvečenja: msgr. Škerl za Slovence in msgr. Filini za Italijane. Ob koncu italijanske maše je bila procesija.

V Škednju so 10. avgusta slavili svojega zavetnika sv. Lovrenca. Somaševanja so se udeležili Slovenci in Italijani. S slovenskim cerkvenim zborom je pel zbor iz cerkve Sv. Marije Velike.

Na predvečer praznika Marije Vnebovzete je v Marijinem svetišču v Starih Miljah bilo bedenje, ki je zaradi prisotnosti pravoslavni pastorej imelo ekumenski pečat. Rektor svetišča, msgr. Vittorio Cian, je na travniku ob romanski cerkvi postavil oder, na katerem je v četrtek, 15. avgusta, ob šestih popoldne škof Belomi daroval sv. mašo.

Tržaška Cerkev je izgubila dva duhovnika: v petek, 19. julija, je umrl msgr. Raffaele Tomizza, ki je v petdesetih letih bil urednik »Vita Nuova«. V petek, 9. avgusta, pa je ugasnilo življenje patra karmeličana Bartolomea Sperotta, ki je dolgo let bil kaplan v bolnici »Santorio« na Obelisku in je bil povsod priljubljen zaradi preprostega in umirjenega značaja.

V cerkvi sv. Pelagija pri Sv. Ivanu župnik vsak četrtek daruje sv. mašo, katere se udeležijo prebivalci tega okraja in tudi verniki iz mesta. Cerkev je na razpolago vsem skupinam za molitvena in formacijska srečanja.

V rubriki »S komer ne gre na dopust« je Vita Nuova posvetila svojo pozornost tistim, ki si prizadevajo, da bi olajšali položaj ljudem, ki ne morejo oditi na počitnice. Predmet tedenskih intervjujev so bili: salezijanski »Predlog poletja«, prazniki župnijskih zavetnikov, »Domus lucis« in dom »Basiliadis«. Zadnji pogovor je bil posvečen samostanu sv. Ciprijana. Pripravila »Vita Nuova«

HPO tudi v Trstu

Sredi avgusta je openska Hranilnica in posojilnica odprla svojo prvo podružnico v tržaškem središču, in sicer na Trgu Libertà v bližini železniške postaje. Tako se je uresničila dolgoletna želja upraviteljev in članov tega združenega denarnega zavoda, da odpre svoje »okence« v Trstu, saj ima ravno v mestu veliko klientov. Novi prikupni prostori so v zelo lepi in veliki stavbi, ki jo sicer še obnavljajo. Podružnica je seveda opremljena z vsemi tehničnimi napravami, ki so potrebne za sodobno bančno poslovanje. Uradna in slovenska otvoritev je napovedana za 21. september.

In še dve novi iz bančnega sveta. Pred kratkim je Tržaška kreditna banka odprla v bližini svojega glavnega sedeža v mestnem središču avtomatično menjalnico, ki deluje neprekinjeno. Tržaška hranilnica pa je dobila pooblastilo, da sme odpreti svoje predstavništvo v Kopru.

DRAGA MLADIH

Kdo: mladi iz Slovenije, Koroške, Trsta, Gorice, zdomstva.

Kdaj: od 28. avgusta zvečer do 30. avgusta opoldne.

Kje: park Finžgarjevega doma na Opčinah pri Trstu.

Kaj: predavanja, razgovori, kulturni program, družabnost, zabava.

Tema: SLOVENSKI DIOGEN PO EVROPSKEM BABILONU (še posebno aktualna po tem, kar se je zgodilo).

Prijave: Slovenska prosveta (ul. Donizetti, 3, Trst, tel.: 040/370846). Skupina Izvir - center Stella Matutina (Gorica). MOŠ, (Jurčičev trg, 2, Ljubljana, Slovenija, tel.: 211136). Katoliška mladina-Krščanska kulturna zveza, (Viktringer Ring, 26, A-9020, Celovec-Klagenfurt, Avstrija).

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Ruzante

Moscheta

Režija Boris Kobal

Predstavitve na prostem

V četrtek, 5. septembra, ob 20.30

Zgonik - igrišče pod županstvom

V petek, 6. septembra, ob 20.30

Prebeneg - v parku

V soboto, 7. septembra, ob 20.30

Bazovica - Gospodarska zadruga

V nedeljo, 8. septembra, ob 20.30

Prosek - Kulturni dom

Mačkovlje so praznovala

S prof. Merku-jem se najbolj strinjam z njegovo prvo razlago o krajevnom imenu za Mačkovlje. Ker so svoj čas spadale pod Koper, ki je imel za simbol beneškega leva, so si domačini privzeli pravico, da iz glipoteke (zbirke kiparskih del), leva prelevijo v »mačko«. In pri tem je ostalo.

Njihova posebnost je zlasti že tradicionalni praznik česenj. Edinstveni pa so ob prazniku farnega patrona sv. Jerneja, ko posvetijo svojo pozornost vsem vozilom, ki naj ta dan, s prošnjo za varno vožnjo, prejmejo cerkveni blagoslov. Pri popoldanskem bogoslužju s petimi litanijami in molitvi za mir je preteklo nedeljo opravil ta obred g. Jože Špeh ob spremstvu g. župnika Žarka Škerlja in župnika iz Boljunca g. Franca Vončina. Nagovor v cerkvi, povzet iz nedeljskega besedila, je veljal vsem, da naj bi po evangeljskem vzoru posnemali »pravega Izraelca, v katerem ni zvijače«! Ljubezen do Boga ima za predznak ljubezen do bližnjega. Njegovo dobro ime je pred Bogom enakovredno mojemu.

Bleščeča vozila vseh vrst, za to priliko s cvetjem okrašena, so pred cerkvijo dostojanstveno čakala na blagoslov. Pa je obrednikov glas kot mrzla prha zadonel med množico: »Že s tem, da človek sede v avto, postane potencialen kandidat za smrt«! Kdo bi mogel ugovarjati, še predobro vemo za žrtve brez števila, ki jih je smrtno stisnil njih pločevinasti objem. Vsi zakramentali iz cerkvene zakladnice so učinkoviti le v kolikor se voznik zaveda svoje odgovornosti na cesti. Avto sicer ne razoseblja, pač pa daje občutek globinske težnje po afirmaciji. Mnogo ljudi, ki živé v podrejenem položaju, odkrije pri vožnji nagon moči in življenjske polnosti. Nevarnost nastane, ko se prepustimo, da nas prevzame zvišani ritem motorja, če nas omami, je že tu katastrofa! Še marsikaj koristnega je lastnikom vozil priporočal g. Jože. Upajmo, da ni vse utonilo v obilni zakuski raznih specialitet, ki so jih odlične Mačkoljanke pripravile v srenjski hiši za domače in tuje goste.

F.V.

Bazovska skupnost počasti v cerkvi

ŽRTVE FAŠIZMA

ob 61. obletnici

v petek, 6. septembra ob 20. 30, v cerkvi z mašo, govorom in petjem.

TRST

Utrinki s tabora

Razigrani in navdušeni volčiči in veverice so v ponedeljek, 12. avgusta, zapustili travnik v Selah na Koroškem, kjer so taborili. Tako se je zaključil še zadnji tabor Slovenske zamejske skavtske organizacije. Najmlajšim je načelovala Katja Superina, na taboru pa je bil tudi diakon Martin z Dolenjske.

Tabor je vsestransko uspel, saj se ga je udeležilo 43 otrok, s katerimi voditelji niso imeli velikih težav. K temu je pripomoglo tudi lepo vreme, ki je omogočilo nemoten potek programa. Tako so se lahko vsi volčiči in veverice popolnoma vključili v življenje tabora in vsak dan so v naravi doživeli kaj novega. Letos so se šestorice poimenovala po drevsah, ki so rasla v bližini; imeli smo hraste, kostanje, lipe, bezeg, borovce in vrbe.

Nekateri so letos prvič prespali pod šotorom, prvič so se zjutraj umivali v mrzli reki in prvič sedeli pri večernem tabornem ognju; prav gotovo jim bo to ostalo v lepem spominu.

Začrtan program je bilo mogoče v celoti izpeljati, saj so udeleženci poprijeli za vsako delo in bili navdušeni nad igrami in za vsak predlog voditeljev. Tako so se na taboru zvrstili priprava na dan obiskov s kratko dramatisacijo življenja Baden Powella, ustanovitelja skavtizma, ogled okolice, dan izražanja s sestavljenjem tabornega časopisa in miniaturne tabora, športni dan, poldnevna igra »lov na lisico«, pohod do kočice pod Košuto, nočno iskanje zaklada kralja Matjaža ter celodnevni izlet v celovski Minimumundus in živalski vrt, kjer so živali na svobodi. Zadnje dni so bili na vrsti igre z vodo (s tako imenovanim »oblivanjem« pa so se volčiči in veverice itak zabavali vsak dan ob uri počitka) ter podiranje večjih zgradb (jambora, vhoda) in šotorov.

Na dan odhoda smo imeli še nagajevanje, na katerem so vse šestorice dobile svoje priznanje, prvouvrščeni pa še pokal za najboljši uspeh pri skupnem točkovanju. Po Pesmi slovesa smo sklenili verigo prijateljstva, ki je nastajala skozi vseh deset dni tabornega življenja. Štiriurna vožnja proti domu je bila še zadnja priložnost za nekaj pesmi, ob prihodu pa je vsak hotel pripovedo-

vati staršem dogodivščine s tabora.

Kmalu bomo začeli novo skavtsko leto s srečanji, tedenskimi sestanki in izleti. Seveda čakamo tudi tiste, ki bi se nam želeli pridružiti. Upamo, da bomo letos pridobili še kakega volčiča in veverico in da bomo vedno hodili na tabor v tako lepi družbi.

Dobrosrčni galeb

Vabilo na Marijanski shod

»Prisrčno vabljeni na »43. MARIJANSKI SHOD« v nedeljo 8. septembra 1991.

SHOD bo na Opčinah pri Trstu. Začetek bo v cerkvi ob 15.30. Vodil ga bo škofov vikar msgr. dr. Lojze Škerl, letošnji zlatomašnik.

Po procesiji po vasi bo sv. maša na prostem - za cerkvijo. Maševal bo in govoril p. Jože Kokalj D.J.

Pastoralno zborovanje, misijonski kongres, priprava na obisk sv. očeta pri nas, naj nas ob Materi božji prenovijo v božji ljubezni.

Pridi tudi Ti in še druge povabi!

Odbor MS

SEKCIJA SLOVENSKE SKUPNOSTI V OBČINI DOLINA

priredi

v soboto 31. avgusta in v nedeljo 1. septembra tradicionalni

NAŠ PRAZNIK

v Zabrežcu pri Borštu (Hribenca)

Sobota, 31. avgusta: odprtje kioskov ob 18. uri. Od 20. do 24. ure za ples igra ansambel KRT iz Kamnika.

Nedelja, 1. septembra: odprtje kioskov - ob 18. uri koncert godbe na pihala iz Sv. Antona pri Kopru, pozdravi in politični nagovori. Od 20. do 24. ure ples ob zvokih ansambla Lojze Furlan.

Vabljeni vsi Slovenci!

Anton Trstenjak, biseromašnik

Dr. Anton Trstenjak je v svoji rojstni vasi Gornji Radgoni obhajal biserno mašo, to je 60-letnico mašništva. Med mašo je pridigal škof Vekoslav Grmič.

Biseromašnik je znan tudi na Primorskem ne samo zaradi svojih publikacij, marveč tudi zaradi tega, ker je že govoril tako na Tržaškem kot v Katoliškem domu v Gorici.

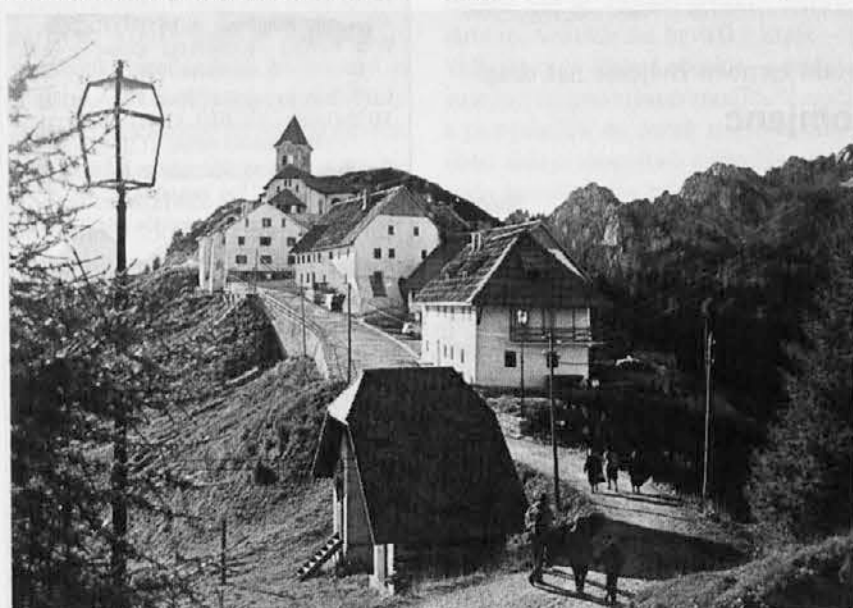
Biseromašniku, ki je še vedno zelo čil in delaven, čestitke tudi iz naše Primorske.

Postanimo znova civiliziran narod

NA SV. VIŠARJAH

»Vozil po zemlji sem naši in pil nje boleti«, tako bi lahko ponovil v pesnikom. Od Sv. Višarjih do vrtojbene

skega bloka je dolga pot po Sloveniji. Sv. Višarje so v nedeljo, 4. avgusta, prvič v tem poletju resnično zaživele. Tako so nam povedali odgovorni za svetišče. Neugodno

Sv. Višarje

vreme v juliju in zlasti odsotnost romarjev iz Slovenije so razredčili romarje na tej Marijini božji poti. Šele prva nedelja v avgustu je napolnila žičnico in Marijino svetišče. Svet slovenskih krščanskih izseljencev v Evropi je pripravil tretje srečanje rojakov na Sv. Višarjah. In srečali so se iz vseh držav zahodne Evrope in tudi z onstran oceana.

SESTRSKA HIŠA V ŽABNICAH

Sestrška hiša v Žabnicah je poleti kraj srečanja ne samo ljudi, ki si želijo počitka, temveč tudi mimoidočih gostov, ki se radi ustavijo pri sestrah za kratek obisk in pozdrav. Tako se je v nedeljo, 4. avgusta, po končanem srečanju na Višarjah ustavil kot gost tudi Lojze Peterle, predsednik slovenske vlade. Peš je šel na goro, peš se je vrnil, da s kolesom nadaljuje pot do Režije, kjer je prenočil.

»SODALITAS« V TINJAH

Tinje z domom »Sodalitas« so blagoslov ne samo za slovenske vernike

na Koroškem, temveč smemo reči za vso Avstrijo. Trdno sva s prijateljem Francem Gabrom računala, da bova tam dobila prenočišče, toda hiša je bila polno zasedena: v njej so bivalne družine s handikapiranimi otroki. Pred njimi je bil tam teden latinistov. Hiša je namreč vedno polna raznih srečanj, duhovnih vaj, kulturnih pobud. Njen ravnatelj g. Jože Kopeinig nama je preskrbel prenočišče v »podružnici« pri slovenskem kmetu prav blizu.

V ŠENT PAVLU

Letos je bilo napovedano »srečanje treh dežel« v St. Paulu v Lavantinski dolini. Pa poglejmo, kako je tam. Pridruži se nam še misijonar Somen Jože, ki je ravno bil v Tinjah in je doma na dopustu. Benediktinska opatija St. Paul obhaja letos 900-letnico ustanovitve. Gre za veličastno stavbo in čudovito romansko cerkev, mestece samo pa ni veliko, ima pa dokaj veliko stavbo, kjer benediktinci vodijo srednjo šolo s 700

dijaki. Samostan je bil vsa dolga stoletja ognjišče verskega, gospodarskega in kulturnega življenja v tem delu Koroške. To bogastvo obiskovalec lahko vidi v obsežni razstavi v prostorih samostana. Obsega 28 večjih in manjših prostorov. V njih je zaobseženo življenje na Koroškem od kamene dobe preko rimske in fevdalne do najnovejših časov. Je res kaj videti, le eno pomanjkljivost smo opazili: napisi ob razstavljenih predmetih so le v nemščini. Škoda, saj je razstava zanimiva za vsakogar, toda če ne znaš nemški, si ne moreš veliko pomagati. Res je, da so izdali knjižice v raznih jezikih, tudi v slovenskem, toda za obisk razstave je to premalo.

Tu v tej cerkvi je bilo v soboto, 17. avgusta, srečanje treh dežel in so prišli verniki s svojimi škofi iz celovške, videmske, ljubljanske in mariborske škofije, ki je St. Paulu najbližja.

K.H.

(Se nadaljuje prihodnjič)

Romanje na Sv. Goro

V okviru Vseslovenskega misijskega kongresa je določeno tudi škofijsko romanje k posameznim Marijinim svetiščem. Mariborska škofja bo pomerala na Ptujsko Goro, ljubljanska na Brezje, koprskogoriška na Sv. Goro. Romanje bo v vseh treh škofijah v soboto 7. septembra; namen romanja je moliti za duhovne poklice, moške in ženske. Na Sv. Gori bo dopoldne sv. maša, popoldne pa skupna ura molitve za poklice.

Tega romanja se bomo udeležili tudi verniki iz Gorice, peljali se bomo z avtobusom. Na Gori ostanemo do končane ure molitve, nakar se odpeljemo še na Mirnski grad. Odhod bo s Travnika v soboto 7. septembra. Kosilo si mora preskrbeti vsakdo sam. Vpisovanje v stolnici in pri Sv. Ivanu, dokler bodo razpoložljiva mesta v avtobusu.

Radio TS A o taborjenju goriških volčičev in volkuljic

V nedeljo, 1. septembra, bo Radio TS A ob 12. uri v oddaji »Na počitnice« predvajal pogovor z voditelji in člani najmlajše veje goriške skavtske organizacije. Goriški volčiči in volkuljice so letos taborili v Žabnicah pod Višarjami in se tu svojevrstno srečevali z naravo in okoljem, ki sta jih obdajala. Pogovor, ki mu boste lahko prisluhnili v nedeljo, smo posneli dan pred sklepom tabora na Višarjah, kamor so se vsi volčiči in volkuljice povzpeli peš. Ponovitev oddaje bo na sporedu v sredo, 4. septembra, ob 8.10.

Romanje na Barbano

Kot vsako leto bo tudi letos skupno romanje tržaških in goriških Slovencev na Barbano in sicer v ponedeljek, dne 9. septembra. Skupna sv. maša bo ob 11. uri, ob 15. uri pa slovesni blagoslov s petimi litanijami Materne Božje. Letos bo romanje posebno posvečeno prošnji za duhovne poklice, ki jih tako potrebujemo.

Somaševanje bo vodil beograjski nadškof dr. Franc Perko. Dušni pastirji so naprošeni, da pred mašo gredo v spovednice.

Cena za vožnjo po morju je kot lani za odrasle lir 5.000, za otroke od 3. do 8. leta pa lir 2.500.

Marija nas vabi, pridite v obilnem številu!

Tretji mednarodni simpozij katoliških akademikov

Ta simpozij bo v Vidmu od petka 13. septembra do nedelje 15. septembra. Udeležili se ga bodo izobraženci iz dežel Alpe-Jadran. Sedež predavanj in poročil bo videmska univerza v ulici Antonini, prenočevanje pa v zavodu Bertoni v drevo-redu Cadore. V soboto, 14. septembra, bo dopoldne imel glavni referat kardinal Achille Silvestrini na temo »Dolžnost krščanskih skupnosti za gradnjo nove Evrope«. Simpozij se bo zaključil v nedeljo, 15. septembra, ob 15. uri s slovesno sv. mašo v oglejski baziliki.

★

Nesrečen ni, dasi vse drugo zgubi, komur še upanje v srcu živi. (A.M. Slomšek)

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

DAROVI

Za sedež SZSO - SGS: goriško podjetje 100.000 lir.

Za Katoliški glas: Kristina Mazora namesto cvetja na grob Marjete Terčon 100.000; N.N. 200.000; N.N. 200.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana: druž. Bratuž v spomin na pok. Anico Kralj 150.000; namesto cvetja na grob Izidore Pintar darujejo sorodniki 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: N.N. 50.000 lir.

Za slov. Karitas: N.N. 50.000; v spomin pok. Marjete Terčon darujeta načelniki Jelka Terčon Šah 100.000 in Božena Terčon 100.000 lir.

Ob peti obletnici smrti drage mame se je s hvaležnostjo spominjajo Rožica, Mirolin Aleš ter darujejo po 50.000 lir za cerkev sv. Ivana in za Zavod sv. Družine.

Za Zavod sv. Družine: v spomin na pok. Anico Kralj daruje Željka Simčič 50.000 lir.

Za zbor Fantje izpod Grmade: druž. Legiša, Mavhinje, 60.000 lir.

Za župnijsko cerkev v Mirnu: v spomin zvestega prijatelja pok. Antona Budina daruje druž. Bratuž 100.000 lir.

V spomin Marjete Terčon darujeta družini Iztoka in Elvisa Perica namesto cvetja na grob 200.000 lir za popravilo slivenske cerkve.

Za cerkev v Nabrežini: Nabirka za cvetje ob prazniku sv. Roka 164.000; Pertot 40.000; Stepančič 10.000; Gruden 10.000; Petelin 50.000; Pangos 10.000; Marchesan 10.000; Rebula 20.000; Daneu 10.000; Marica Šček-Kompara 100.000; Slavec 10.000; Pertot 15.000; Jerman 35.000; Logar 40.000; Terčon 40.000; Radovič 40.000; Bandelj 40.000; Kobau 20.000; Ob poroki M. Terezije Petelin 100.000; Gobbo 100.000; Kodrič 100.000; Perna E. 80.000; Švara 10.000; Garetti 20.000; Rudež Joli 100.000 lir.

Za Karitas v Sloveniji: Župnijska nabirka ob praznovanju sv. Roka v Nabrežini 1.100.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: Tone Pe-

obvestila

Širši odbor ZSKP se bo sestel v ponedeljek, 2. septembra, ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

V nedeljo, 1. septembra, bo na Proseku sveta maša ob 16. uri. Sledi vsakoletna procesija s kipom fatimske Materne božje.

Sodelovala bodo dekleta, fantje in domača godba na pihala. Vabljeni vsi častilci nebeške Materne, ki je tudi naša mati.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda obvešča svoje člane, da bo imelo mesečno mašo za edinstvo v ponedeljek, 16. septembra, ob 17.30 v Marijinem domu v ulici Risorta 3 v Trstu.

Gledali bomo zelo lepe diapozitive s potovanja-romanja v Prago in v Velehrad. Lepo vabljeni.

Slovenska Gospodarska Prosvetna Skupnost - S.G.P.S. bo v petek, dne 6. septembra 1991, ob 20.30 v konferenčni dvorani Palace Hotela v Gorici predstavila svoj program in 2. št. lista Klic Primorske goriškim rojakom. Sledilo bo družabno srečanje v taverni ob belem in rdečem vinu iz rimske vinorodne okolice, ki je last Knezov Pallavicini.

čar iz Nemčije 40.000; Nada Filipova 30.000; Opeka 100.000; Dina Pakeljčeva v spomin sina Andreja 40.000; Letičija Križmančič 50.000; Toževi 10.000; prijatelj od Sv. Ivana 100.000; Romarji v Medžugorje iz Lecco 80.000, Čok Sergio in Vilma v spomin matere Alme 130.000, ob krstu Ivana Kalc 120.000, Pecovi 50.000, Marija Ravalico 100.000, N.N. 100.000, N.N. 200.000, Globočnik in Martelanc 40.000, N.N. ob poroki 100.000; Karel Mezgec 10.000.

Za cerkev v Ricmanjih: N.N. Trst 400.000; Marija Zulian, za cerkev v Logu 30.000; Marcela Vatovec 50.000; Matilda Knez, Ricmanje 10.000; N.N. Trst 50.000; Marija Petaros 30.000; Marisa Kobec 500.000 lir.

Namesto cvetja na grob Olge Butkovič: za sovojenjsko cerkev mož in hčerke z družinami 320.000 lir; cerkveni ženski zbor Sovodnje 100.000 lir; družina Ivana Petejana, Vas 50.000 lir; Jelka, Reni in Marija skupaj 150.000 lir; G.G. 100.000 lir; družina Monti 100.000 lir.

Namesto cvetja na grob Franceta Hmeljaka: za sovojenjsko cerkev N.N. Sovodnje 100.000 lir; fam. Gismano 50.000 lir; Milena in Ladi 50.000 lir; Marija, Sandra in Gigi skupaj 100.000 lir.

Za slovensko Karitas: N.N. Sovodnje 60.000 lir; G.P. Sovodnje 50.000 lir; M.F. 50.000 lir; G.G. Sovodnje 100.000.

Za Dom srečanja Višarje: Budal L. Gorica 50.000; Sodja Jože Švedska 100 kron; nabirka na Višarjah: 21 dolarjev; N.N. Števerjan 100.000 lir; N.N. Ljubljana 1.000 šilingov; N.N. Gorica 450.000 lir.

Marcela Pahor daruje za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 50.000 in za cerkveni pevski zbor istotam 50.000 lir.

V spomin g. Petra Šorlija Justina Vata 20.000 in Marija in mama 20.000 lir.

V spomin na Marija Kocijančiča darujejo žena in hčerki za svetoivanske skavte 30.000 in za Marijin dom 30.000 lir.

†

V ponedeljek, 26. avgusta, se je rodil za novo življenje naš dragi

Dr. Ivo Komjanc

Vedno nam bo v spominu.

Svojci

Malcesine, Števerjan, Kalifornija, Gorica

ZAHVALA

Ob tragični izgubi našega dragega očeta in nonota

Antona Budina

se iskreno zahvaljujemo g. duhovnikom, govornikom, pevcem, darovalcem cvetja in v dobre namene in vsem, ki so našega dragega Toneta spremljali na zadnji poti in z nami sočustvovali.

Družine Budin, Čevdek in Mikulandra

Peč - Miren, 26. avgusta 1991

radio

Spored od 1. do 7. septembra 1991

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Mali mož.« Napisal Erich Kästner. 11.45 Vera in naš čas. 14.40 Orkestralna glasba. 15.30 »Števerjan '91«. 16.00 XXVI. študijski dnevi »Draga 91« v Parku Finžgarjevega doma na Opčinah.

Ponedeljek: 9.00 Otroški kotiček: »Glasbeni vrtljak.« Pripravila Zlata Jurin (ponovitev). 9.30 Janko Kersnik: »Jara gospoda«. Roman. 1 del (ponovitev). 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Naši zbori: moški zbor Fran Venturini od Domja vodi Ivan Tavčar. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: teden Antonina Dvoraka

Torek: 9.30 Janko Kersnik: »Jara gospoda«. Roman. 2. del (ponovitev). 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.00 »Namestè, Sagarmata.« Zapiski Dušana Jelinčiča z odprave na Everest. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: teden Antonina Dvoraka. 18.00 Vladimir Jurc: Slovensko pismo. Meta Kušar: »Pisma iz Riharjeve 13.« Izvajata Meta Kušar in Maja Blagovič.

Sreda: 9.30 Janko Kersnik: »Jara gospoda«. Roman. 3. del (ponovitev). 11.30 Slovenska lahka glasba. 12.40 Zbovska glasba s koncertnega odra: Galusovo zvočno bogastvo v tržaški stolnici sv. Justa. 16.00 Dvojezičnost in identiteta. 17.10 Klasični album: teden Antonina Dvoraka. 18.00 Jugoslavija po letu '45.

Četrtek: 8.10 Literarne podobe: Zgodbe o revijah. 9.30 Janko Kersnik: »Jara gospoda«. Roman. 4. del (ponovitev). 11.30 Slovenska lahka glasba. 16.00 Spomini Henrika Tume. 17.10 Klasični album: teden Antonina Dvoraka. 18.00 Četrtekova srečanja.

Petek: 9.30 Janko Kersnik: »Jara gospoda«. Roman. 5. del (ponovitev). 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Z lanskega tekmovanja Naša pesem v Mariboru: mešani zbor Obala iz Kopra vodi Mirko Slosar. 14.10 Poletni mozaik. 17.10 Klasični album: teden Antonina Dvoraka. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 9.00 Otroški kotiček: Jacob in Wilhelm Grimm: »Snegljčica«. 9.30 Janko Kersnik: »Jara gospoda«. 6. in zadnji del (ponovitev). 10.10 Koncert Glasbene matice v Kulturnem domu v Trstu. Zagrebški kvartet. 17.10 Klasični album: teden Antonina Dvoraka. 18.00 Boris Kopal in Sergej Verč: »Satirični kabaret 1991.« Radijski poletni kabaret. 11. oddaja.

Društvo »F.B. SEDEJ« iz Števerjana vabi na 21. FESTIVAL DOMAČE GLASBE, ki bo 31. avgusta 1991 in 1. septembra 1991 med borovci v Števerjanu.

Sobota 31. avgusta 1991 ob 20.00 uri nastop vseh prijavljenih ansamblov. Nedelja 1. septembra 1991 finalni del festivala. Nastop finalistov ob 17.00.

Toplo vabljeni!

KATOLIŠKI GLAS

Tednik
List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 533177
poštni tekoči račun: 11234499

Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

Procesija ob praznovanju sv. Lovrenca 11. avgusta na Vrhu sv. Mihaela